

MSZE ŚW. W UROCZYŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH 1 LISTOPADA 2024R.

8⁰⁰

9³⁰

11⁰⁰

18⁰⁰

19¹⁵ Modlitwa Różańcowa na cmentarzu grzebalnym

Uroczystość Wszystkich Świętych, to dzień pamięci o Wszystkich Świętych, festum omnium sanctorum, jest jednym z najstarszych Świąt obchodzonych od początku chrześcijaństwa. Pierwotnie było poświęcone męczennikom za wiarę, za Chrystusa. Świąto ku czci męczenników, usankcjonował Papież Bonifacy IV.

Od momentu kiedy otrzymał od Cesarza świątynie pogańską Panteon, zamienił ją na Kościół Santa Maria ad Martyres. Panteon w Rzymie, to Świątynia poświęcona wszystkim bogom pogańskim. Zlokalizowana na Polu Marsowym. Została sfinansowana przez Cesarza Hadriana w roku 125, na miejscu uprzedniej Świątyni, postawionej z rozkazu Agryppy w ostatnim wieku staraj ery. Poświęcone przez Papieża Benedykta IV, Relikwie Męczenników Kościoła zostały złożone w Byłym Panteonie, obecnie Świątyni Santa Maria ad Martyres. Decyzją Benedykta IV, w dniu 1 maja oddawano cześć wszystkim męczennikom. Papież Grzegorz III z pochodzenia Syryjczyk w 731 roku zmienił datę uroczystości na 1 listopada W 837 roku papież Grzegorz IV wydał edykt, by dzień 1 listopada był poświęcony nie tylko męczennikom ale wszystkim Świętym Kościoła katolickiego. Na prośbę Ludwika I Pobożnego, Króla Franków, Cesarza Rzymskiego, syna, Karola I Wielkiego, Świąto rozszerzono na cały Kościół.

Pierwszy Listopada, jest dniem wolnym od pracy. W dniu Wszystkich Świętych czcimy w pamięć, wszystkich Świętych, wszystkich ludzi, którzy odeszli do domu Pana. Czcimy poległych bohaterów. Dzisiejsze Świąto, to nie tylko dobry uczynek w stosunku do tych, którzy odeszli do domu Pana. Ma ono również nas zaprowadzić przed obliczę Boga. W Polsce zwyczajowo wszyscy spotykamy się na Cmentarzach, odwiedzamy rodzinne groby, palimy świece, lampiony, które są związane z oświetleniem drogi zmarłym, spalenie ich grzechów. Składamy kwiaty wieńce.

MSZE ŚW. WE WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH 2 LISTOPADA 2024R.

7⁰⁰

9³⁰

11⁰⁰ *Msza święta z procesją na cmentarzu grzebalnym. Dla chętnych poświęcenie nowych nagrobków.*

18⁰⁰ *Msza Święta za zmarłych fundatorów kościoła i kapłanów w posługujących w ciągu minionych 565 lat istnienia parafii*

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych to dzień szczególnej modlitwy do Boga, by zmarli mieli udział w Chrystusowym zwycięstwie nad śmiercią. Dotyczy to zwłaszcza tych, którzy po śmierci potrzebują oczyszczenia w miłości, czyli czyśćca, który jest "przedsionkiem nieba".

Dogmat o istnieniu czyśćca Kościół ogłosił na Soborze w Lyonie w 1274 r. a potwierdził i wyjaśnił na Soborze Trydenckim (1545-1563) w osobnym dekrete. Opiera się na przesłankach Piśmie św. oraz na sięgającej II w. tradycji kościelnej. Duży wkład w rozwój nauki o czyścicu wniósł św. Augustyn. Dogmat podkreśla dwie prawdy: istnienie czyśćca jako pośmiertnej kary za grzechy oraz możliwość i potrzebę modlitwy i ofiary w intencji dusz czyścicowych.

Ci zmarli, którzy po śmierci doświadczają czyśćca są już bezpieczni, bo znaleźli się w Bożych rękach. Mogą być pewni zbawienia, na którego pełnię muszą się jeszcze przygotować. Czyściec jest "przedsionkiem nieba". Jest wyrazem Bożego miłosierdzia, które oczyszcza tych, którzy za życia na ziemi nie wydoskonalili się w pełni w miłości do Boga, bliźniego i samego siebie. Stan czyśćca nie należy pojmować jedynie jako kary lecz jako przygotowanie do pełnego zjednoczenia z Bogiem w niebie. Aby zmarli mieli udział w Chrystusowym zwycięstwie nad śmiercią, oczyszczenie winno być całkowite.

Przez czyściec przechodzą dusze, które zeszyły z tego świata w grzechach powszednich i nie odbyły jeszcze na ziemi całej doczesnej kary za grzechy. Istotą kary doświadczanej po śmierci wydaje się tymczasowa rozłąka z Bogiem i oczekiwanie na spotkanie z Nim. Dusza ludzka, poznając po śmierci Boga jako

pełnię miłości, pragnie zjednoczenia z Nim a równocześnie rozpoznaje, że jeszcze nie jest tego godna i szuka możliwości oczyszczenia. Bóg w swoim miłosierdziu odpowiada na to pragnienie poprzez działanie, które nazywamy czyśćcem.

W związku z okresem modlitw za zmarłych można uzyskać odpusty dla nich. Należy nawiedzić pobożnie cmentarz w dniach 1-8 listopada i modlić się za dusze zmarłych, przy zachowaniu stałych warunków odpustu: stanu łaski uświęcającej, przyjętej w danym dniu Komunii św., wolności od przywiązania do grzechu (nawet lekkiego) i modlitwy w intencjach Ojca Świętego (np. "Ojcze nasz" i "Zdrowaś Mario"). W samym dniu 2 listopada - przy zachowaniu tych samych warunków - również można uzyskać odpust za zmarłych związany z nawiedzeniem kościoła lub publicznej kaplicy i odmówieniem w nich modlitwy "Ojcze nasz" i "Wierzę w Boga".

Pamięć o zmarłych była czczona już w czasach pogańskich. W Rzymie obchodzono pogańskie rytuały w lutym każdego roku. Chrześcijanie przejęli tę cześć obrzędów, która nie była sprzeczna z wiarą. Wspominano najbliższą rodzinę. Powszechne wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych spotykamy dopiero w VII wieku. Narodziny Dnia Zadusznego przypadają na 998 r., kiedy to w klasztorach podległych opactwu Cluny zaczęto obchodzić 2 listopada wspomnienie zmarłych. Poprzez kluniackie klasztory zwyczaj rozpowszechnił się na północ od Alp. Dotarła także do Rzymu, ale dopiero około XII wieku. Z kolei w XV wieku wśród hiszpańskich dominikanów rozpowszechnił się zwyczaj odprawiania w tym dniu 3 Mszy św. przez każdego z kapłanów. Stopniowo papież rozciągnęli ten przywilej wielokrotnego odprawiania Mszy św. na cały Kościół.

W obliczu Bożego Miłosierdzia, któremu zawierzamy zmarłych, nie tyle istotne wydaje się ilościowe nastawienie na wielokrotne sprawowanie tego dnia Eucharystii, ale głęboka wiara wypływająca z przeżywania paschalnej tajemnicy Chrystusa. Zreformowana liturgia mszalna odeszła od średniowiecznych form "przepełnionych lękiem - jak pisze teolog liturgii Michael Kunzler - i beznadziejną ciemnością liturgii zmarłych, nastawionej treściowo głównie na straszliwy sąd i grzeszność człowieka". Obecnie Kościół 2 listopada w modlitwie z ufnością zwraca się do Boga, by zmarli mieli udział w Chrystusowym zwycięstwie nad śmiercią.

Kościół wspomina dzisiaj w liturgii wszystkich wierzących w Chrystusa, którzy odeszli już z tego świata, a teraz przebywają w czyśćcu. Przekonanie o istnieniu czyśćca jest jednym z dogmatów naszej wiary.

Obchód Dnia Zadusznego zainicjował w 998 r. św. Odyłon (+ 1048) - czwarty opat klasztoru benedyktyńskiego z Cluny (Francja). Praktykę tę początkowo przyjęły klasztory benedyktyńskie, ale wkrótce za ich przykładem poszły także inne zakony i diecezje. W XIII w. święto rozpowszechniło się na cały Kościół Zachodni. W wieku XIV zaczęto urządzać procesję na cmentarz do czterech stacji. Piąta stacja odbywała się już w kościele, po powrocie procesji z cmentarza. Przy stacjach odmawiano modlitwy za zmarłych i śpiewano pieśni żałobne. W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć już w XII w., a z końcem wieku XV była znana w całym kraju. W 1915 r. papież Benedykt XV, na prośbę opata-prymasa benedyktynów zezwolił, aby tego dnia każdy kapłan mógł odprawić trzy Msze święte: w intencji poleconej przez wiernych, za wszystkich wiernych zmarłych i według intencji Ojca Świętego. Za pobożne odwiedzenie cmentarza w dniach od 1 do 8 listopada i jednoczesną modlitwę za zmarłych można uzyskać odpust zupełny.

WYPOMINKI ZA WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH

polecanych przez najbliższych

odprawiane są

3,4,5,6 listopada o godz. 17.15

następnie śpiewane są nieszpory żałobne połączone ze Mszą Świętą za naszych zmarłych